YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
13 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa C-317/99,

jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Kloosterboer Rotterdam BV

vastaan

Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

ennakkoratkaisun siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95 (EYVL L 145, s. 47) 3 artiklan 1 ja 3 kohdan pätevyydestä sekä tämän artiklan ja yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 65 artiklan ja 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja N. Colneric, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Kloosterboer Rotterdam BV, edustajinaan belastingadviseur K. H. Meenhorst ja belastingadviseur A. P. Eeltink,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. van der Hauwaert ja R. Tricot,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Kloosterboer Rotterdam BV:n ja komission 22.3.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.5.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 College van Beroep voor het bedrijfsleven on 21.7.1999 tekemällään välipäätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.8.1999, esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle EY 234 artiklan nojalla kuusi ennakkoratkaisukysymystä siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95 (EYVL L 145, s. 47) 3 artiklan 1 ja 3 kohdan pätevyydestä sekä tämän artiklan ja yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 65 artiklan ja 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty riita-asiassa, jossa asianosaisina ovat tulliasiamies Kloosterboer Rotterdam BV (jäljempänä Kloosterboer) ja Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Alankomaiden maatalous-, luonnonvara- ja kalastusministeri; jäljempänä ministeri) ja joka koskee tuonnissa sovellettavien lisätullien kantamista jälkikäteen Brasiliasta peräisin olevien kananrintafileiden tuonnista.

Sovellettavat oikeussäännöt

3 Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamissopimuksen liitteessä 1 A olevan maataloussopimuksen, joka on yhteisön puolesta hyväksytty Euroopan yhteisöjen sen toimialaan kuuluvien asioiden osalta Uruguayn kier-

roksen (1986—1994) monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tekemien sopimusten hyväksymisestä 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä luetelmakappaleella, 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Huolimatta GATT 1994 -sopimuksen II artiklan 1 b kohdan määräyksistä jokainen jäsen voi turvautua alla olevien 4 ja 5 kohtien määräyksiin — — jos

a) — —

b) se hinta, jolla tuotetta voidaan tuoda myönnytyksen antaneen jäsenen tullialueelle, määriteltynä kyseisen toimituksen cif-tuontihinnan perusteella — — laskee alle käynnistyshinnan eli kyseisen tuotteen vuosien 1986—1988 viitehinnan keskiarvon.

— —

5. 1 b kohdan perusteella kannettava lisätulli on vahvistettava seuraavan tariffitaulukon mukaisesti:

— — ."

4 Siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 (EYVL L 282, s. 77) 5 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, s. 105), säädetään seuraavaa:

"1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisessä tullitariffissa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille määrätään lisätulli, jos — — maataloussopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. — —

3. Huomioon otettavat tuontihinnat lisätullia määrättäessä määritetään kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella.

Tätä tarkoitusta varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaisissa säännöissä määritetään erityisesti:

a) tuotteet, joihin lisätulleja sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti

b) muut tarpeelliset ehdot sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti."

5 Pannakseen täytäntöön asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 4 kohdan, komissio antoi muun muassa asetuksen N:o 1484/95.

6 Asetuksen N:o 1484/95 1 artiklan mukaan asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuonnilta kannettavia lisätulleja sovelletaan liitteessä I mainittuihin ja siinä ilmoitetuista alkuperämaista peräisin oleviin tuotteisiin. Tämän asetuksen liitteessä mainitaan muun muassa CN-koodia 0207 41 10 vastaavasti "luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt", jotka ovat peräisin Brasiliasta.

7 Asetuksen N:o 1484/95 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut edustavat hinnat vahvistetaan säännöllisesti ottaen huomioon erityisesti kolmansien maiden markkinoilla käytetyt hinnat, vapaasti yhteisöjen rajalla -tarjoushinnat ja tuotujen tuotteiden yhteisössä kaupan pitämisen eri vaiheissa käytetyt hinnat.

8 Asetuksen N:o 1484/95 3 artiklassa säädetään seuraavasti:

"1. Tuojan hakemuksesta voidaan lisätullin vahvistamiseksi soveltaa kyseisen lähetyksen tuonnissa käytettyä cif-hintaa, jos tämä on korkeampi kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sovellettava edustava hinta.

Edellytyksenä kyseisen lähetyksen tuonnissa käytetyn cif-hinnan soveltamiselle lisätullin vahvistamiseksi on, että asianomainen henkilö toimittaa tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään seuraavat todisteet:

— ostosopimuksen tai minkä tahansa muun vastaavan todisteen,

— vakuutussopimuksen,

— laskun,

— alkuperätodistuksen (tarvittaessa),

— kuljetussopimuksen

ja

— merikuljetuksen osalta konossementin.

2. — —

3. Jollei 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta ole tehty, lisätullia määrättäessä huomioon otettava kyseisen lähetyksen tuonnissa käytetty tuontihinta on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edustava hinta."

9 Tullikoodeksin 65 artiklan toisen kohdan c alakohdassa säädetään, että "[tulli-ilmoituksen] oikaisua ei kuitenkaan voida sallia, jos sitä pyydetään sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat — — luovuttaneet tavarat".

10 Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että tullivelan tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen, jos "lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita".

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Kloosterboer teki 15.11.—19.12.1995 kahden toimeksiantajan lukuun Alankomaissa kolme tuonti-ilmoitusta, jotka koskivat Brasiliasta peräisin olevia kananrintafile-eriä. Kyseisten kananrintafile-erien ilmoitetut cif-tuontihinnat olivat vastaavasti 734,70 Alankomaiden guldenia (NLG)/100 kg, 728,20 NLG/100 kg ja 742 NLG/100 kg. Tosiseikkojen tapahtumahetkellä CN-koodiin 0207 41 10 kuuluvien tuotteiden käynnistävä hinta oli 714 NLG/100 kg.

12 Toimivaltaiset tulliviranomaiset katsoivat ensin, ettei näistä eristä pitänyt suorittaa lisätullia ja ettei tuonti-ilmoituksiin ollut tarpeen liittää asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta. Ennakkoratkaisupyynnön 2.2 kohdan toisesta luetelmakohdasta ilmenee muun muassa, että tulliviranomaiset lähettivät Kloosterboerille kolme lopullista lausuntoa ilmoituksen käsittelystä, joista ensimmäisessä oli maininta "ei velvollisuutta suorittaa lisätullia", toisessa maininta "hintaa koskeva valvonta yhteisön tullin määräämistä silmällä pitäen. Kilohinta viitehintaa korkeampi. Laskutusarvo tarkastettu käyvistä hinnoista laaditun luettelon perusteella" ja kolmannessa oli maininta "laskutusarvo asianmukainen/käynnistyshinta tarkastettu/luovutetut asiakirjat siirretty edelleen". Kyseiset ilmoitukset on siis hyväksytty ja tavarat on luovutettu ilman, että lisätullia olisi määrätty kannettavaksi.

13 Myöhemmin toimittamassaan tarkastuksessa Rotterdamin alueen tullikamarin tarkastaja katsoi kuitenkin, että lisätulli on virheellisesti jätetty kantamatta ja että Kloosterboerin piti maksaa edustavan hinnan perusteella laskettava lisätulli jokaisesta kyseisestä tavaraerästä, koska se ei ollut pyytänyt, että tämä tulli määrättäisiin cif-tuontihinnan perusteella. Hän osoitti siis Kloosterboerille kolme jälkikantoilmoitusta.

14 Koska Kloosterboerin näistä jälkikantoilmoituksista tekemät oikaisuvaatimukset hylättiin, se nosti College van Beroep voor het bedrijfslevenissä kanteen ministeriä vastaan.

15 Kloosterboer on tässä tuomioistuimessa väittänyt pääasiallisesti, että asetuksen N:o 1484/95 3 artikla on maataloussopimuksen 5 artiklan ja asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan vastaisena pätemätön, koska siinä säädetään, että edustavan hinnan perusteella laskettu lisätulli on kannettava aina silloin, kun tuoja ei ole pyytänyt laskelman tekemistä cif-tuontihinnan perusteella, vaikka viimeksi mainittu hinta ylittäisi käynnistävän kynnyshinnan.

16 Siltä varalta, ettei sen päävaatimusta hyväksyttäisi, Kloosterboer väitti toissijaisesti, että tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdalla estetään lisätullien kantaminen jälkikäteen pääasiassa. Toisaalta se ehdotti, että se tekisi asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen — tullien palauttamista tai takaisinmaksamista koskevan mahdollisen hakemuksensa yhteydessä — todeten, ettei tämän hakemuksen tekemiselle ole säädetty määräaikaa.

17 Ministeri on vastauksessaan todennut ensinnäkin, että asetuksen N:o 1484/95 3 artikla ei ole millään tavoin yhteensoveltumaton asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan kanssa, toiseksi, että tullikoodeksin 65 artiklalla estetään asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen tekeminen sen jälkeen kun tavarat on luovutettu, ja kolmanneksi, että kokeneena tullihuolitsijana Kloosterboerin olisi pitänyt ymmärtää, että tulliviranomaiset olivat erehtyneet jättäessään lisätullit vaatimatta, joten tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytykset eivät olleet täyttyneet.

18 Koska College van Beroep voor het bedrijfsleven katsoi, että sen käsiteltävänä olevassa asiassa oli tarpeen tulkita yhteisön oikeutta, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1. Onko asetus (ETY) N:o 1484/95 oikeudellisesti pätevä, koska asetuksen (ETY) N:o 2777/75 5 artiklan 3 kohdassa — jonka mukaan maatalussopimuksen 5 artiklassa tarkoitettu lisätulli määritetään kyseisen erän ciftuontihinnan perusteella — säädetään, että lisätulli voidaan määrätä tällä perusteella ainoastaan, jos maahantuoja on tehnyt sitä koskevan hakemuksen, ja että kaikissa muissa tapauksissa kyseisen erän lisätullin kannalta huomioon otettava tuontihinta on asetuksen (ETY) N:o 1484/95 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edustava hinta?

2. Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko yhteisön oikeuden ja erityisesti luottamuksensuojan periaatteen kanssa yhteensopivaa menettely, jonka mukaan tullivelka lasketaan asetuksen (ETY) N:o 1484/95 3 artiklan 3 kohdan mukaan, jos maahantuoja ei ole tehnyt kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta,

— jos kyseistä erää koskevassa tulli-ilmoituksessa ilmoitettu cif-hinta on käynnistyshintaa korkeampi;

— jos tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet tulli-ilmoituksen tekijälle, ettei tämän esillä olevan kaltaisissa tilanteissa tarvinnut tehdä edellä tarkoitettua hakemusta;

— jos tulli-ilmoituksen tekijä on toiminut vilpittömässä mielessä, luottaen tulliviranomaisten sille antamiin tietoihin;

— jos tulli-ilmoituksen tekijä on lisäksi toiminut kaikkien tulli-ilmoitusta koskevien sääntöjen mukaisesti?

3. Jos vastaus toiseen kysymykseen on myöntävä, onko toiseen kysymykseen vastattava myöntävästi myös siinä tapauksessa, että kysymyksessä selostettujen seikkojen lisäksi tulli-ilmoituksen tekijä on tiennyt sille toimitetuista, aikaisemmin tehdyistä 'tarkastusta koskevista lausunnoista', joiden sisältö on toistettu tämän välipäätöksen 2.2 kohdan toisessa luetelmakohdassa?

4. Jos vastaus toiseen ja kolmanteen kysymykseen on myöntävä, estävätkö asetuksen (ETY) N:o 1484/95 ja asetuksen (ETY) N:o 2913/92 65 artiklan säännökset yhdessä luettuina sen, että jos tulli-ilmoituksen tekijä on alun perin jättänyt tekemättä asetuksen (ETY) N:o 1484/95 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen, koska se on luottanut tulliviranomaisten sille antamiin tietoihin, tällainen hakemus, jonka tarkoituksena on estää tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdan soveltaminen, hyväksyttäisiin vielä sen jälkeen, kun tavarat on luovutettu?

5. Jos vastaus neljänteen kysymykseen on myöntävä, onko yhteisön oikeuden ja erityisesti 220 artiklan 2 kohdan johdantokappaleen ja b kohdan samoin kuin luottamuksensuojan periaatteen kanssa yhteensopivaa ryhtyä toisessa kysymyksessä selostetuissa olosuhteissa asetuksen 220 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun jälkikäteen tapahtuvaan tileihin kirjaamiseen?

6. Jos vastaus viidenteen kysymykseen on kieltävä, onko viidenteen kysymykseen vastattava kieltävästi myös kolmannessa kysymyksessä selostetun kaltaisissa olosuhteissa?"

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

19 Ensimmäisellä ennakkoratkaisukysymyksellään kansallinen tuomioistuin pyrkii pääasiallisesti selvittämään, ovatko asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohta päteviä, koska niissä säädetään, että niissä tarkoitettu lisätulli määrätään lähtökohtaisesti tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn edustavan hinnan perusteella ja että tämä tulli määrätään kyseisen erän cif-tuontihinnan perusteella vain, jos tuoja tekee tästä hakemuksen.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

20 Kloosterboer väittää, että komissio on ylittänyt sille asetuksella N:o 2777/75 annetun täytäntöönpanovallan, koska asetuksen N:o 1484/95 3 artiklalla käyttöön otettu järjestelmä, jonka avulla todetaan, onko lisätulleja kannettava vai ei, on selvästi yhteensoveltumaton sekä neuvoston asetuksella N:o 2777/75 että maataloussopimuksen 5 artiklalla käyttöön otetun järjestelmän kanssa.

21 Komissio toteaa ensin, että sille on neuvoston asetuksella N:o 2777/75 annettu laaja harkinta- ja toimenpidevalta ja ettei se ole ylittänyt tätä toimivaltaansa, koska se sisältö, jonka komissio on asetuksessa N:o 1484/95 antanut maataloussopimuksen 5 artiklalle, perustuu tämän säännöksen kohtuulliseen tulkintaan, jossa on otettu huomioon lisätullin implisiittinen tavoite, eli vilpillisten menettelyjen estäminen. Komissio selittää tältä osin, että jos tuojat ilmoittavat cif-tuontihinnan, joka on korkeampi kuin edustava hinta ja, sitä suuremmalla syyllä, jos ilmoitettu cif-tuontihinta on korkeampi kuin käynnistävä kynnyshinta, joka puolestaan on selvästi korkeampi kuin edustava hinta, kuten pääasiassa on asian laita, tällöin on selvästi syytä vakavasti epäillä ilmoitetun hinnan paikkansapitävyyttä.

22 Asetuksella N:o 1484/95 säädetään komission mukaan näin vilpillisten menettelyjen paljastamisjärjestelmästä, joka edellyttää, että tuoja tekee virallisen hakemuksen lisätullin vahvistamisesta cif-tuontihinnan perusteella ja että hän toimittaa tietyt todisteet, joiden nojalla ilmoitettu cif-tuontihinta tarkistetaan. Komission mukaan oli ollut tarpeellista ja kohtuullista säätää lisäksi, että jollei tarkoitettua hakemusta olisi tehty eikä todisteita esitetty, tuotteet katsottaisiin maahantuoduiksi markkinahinnalla eli edustavalla hinnalla, ja että lisätulli vahvistettaisiin tällöin tällä perusteella.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Ensiksi on syytä korostaa, että asetus N:o 3290/94 on annettu, jotta muun muassa asetuksella N:o 2777/75 käyttöön otettu siipikarjanliha-alan yhteinen markkinajärjestely vastaisi Uruguayn kierroksella tehtyjen sopimusten, muun muassa maataloussopimuksen, täytäntöönpanon asettamia edellytyksiä. Asetuksen N:o 3290/94 neljännessä perustelukappaleessa todetaan tältä osin, että "vähimmäissuojan ylläpitämiseksi hinnoittelujärjestelmän käytöstä aiheutuvia, markkinoiden kannalta epäsuotuisia vaikutuksia vastaan [maatalous]sopimuksessa sallitaan lisätullien soveltaminen tietyin tarkoin määritellyin ehdoin, mutta ainoastaan hinnoittelujärjestelmän alaisten tuotteiden osalta" ja että "vastaavat säännökset on lisättävä asianomaisiin perusasetuksiin".

24 Maataloussopimuksen 5 artiklassa määrätään lisätullien soveltamisedellytyksistä ja sen mukaan lisätullin kantaminen on mahdollista, jos se hinta, jolla siinä tarkoitettuja tuotteita voidaan tuoda WTO:n jäsenten tullialueelle, laskee alle määrätyn käynnistyshinnan, ja lisäksi siinä määrätään, että kyseinen tulli vahvistetaan kyseisen erän cif-tuontihinnan perusteella.

25 Yhteisöoikeuden vastaava säännös on asetuksen N:o 2777/75 5 artikla, joka toistetaan asetuksessa N:o 3290/94. Sen 3 kohdassa säädetään, että huomioon otettavat tuontihinnat lisätullia määrättäessä määritetään kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella ja täsmennetään, että tätä tarkoitusta varten cif-tuontihinnat tarkistetaan "kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella".

26 Asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 4 kohdassa annetaan komission tehtäväksi hyväksyä tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joissa on määrättävä erityisesti "muut tarpeelliset ehdot sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan [maataloussopimuksen] 5 artiklan mukaisesti".

27 Komissio on antanut asetuksen N:o 1484/95 nimenomaan antaakseen asetuksen N:o 2777/75 5 artiklalla käyttöön otettua, siipikarjanliha- ja muna- sekä ovalbumiinialalla sovellettavaa järjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

28 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissiolla on erityisesti maatalousalalla toimivalta antaa kaikki perussäädöksen täytäntöönpanon kannalta välttämättömät tai hyödylliset soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa perussäädöksen tai soveltamista koskevien neuvoston säädösten kanssa (ks. mm. yhdistetyt asiat C-9/95, C-23/95 ja C-156/95, Belgia ja Saksa v. komissio, tuomio 4.2.1997, Kok. 1997, s. I-645, 37 kohta ja asia C-48/98, Söhl & Söhlke, tuomio 11.11.1999, Kok. 1999, s. I-7877, 36 kohta).

29 Kun asetuksen N:o 1484/95 säännöksiä tutkitaan perusasetuksen valossa, voidaan havaita, että komissio on ylittänyt täytäntöönpanotoimivaltansa antaessaan asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohdan.

30 Asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisestä kohdasta ilmenee selkeästi, että ainoastaan kyseisen tavaraerän cif-tuontihintaa voidaan käyttää perustana lisätullia määrättäessä. Erityisesti on korostettava, ettei tämän säännön soveltamiselle ole asetettu mitään ehtoja ja ettei siitä ole säädetty poikkeuksia.

Lisäksi saman asetuksen 5 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään siinäkin täysin selvästi, että kyseisen tuotteen edustava hinta otetaan huomioon vain tarkistettaessa cif-tuontihinnan paikkansapitävyys.

31 Asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohdassa sitä vastoin asetetaan edellytykseksi cif-tuontihinnan huomioon ottamiselle lisätullia määrättäessä se, että tuoja esittää tätä koskevan virallisen hakemuksen liittäen siihen tiettyjä todisteita, ja siinä säädetään yleisestä säännöstä, jonka mukaan kaikissa muissa tapauksissa on otettava huomioon edustava hinta.

32 Tätä havaintoa tukee lisäksi asetuksen N:o 1484/95 neljäs perustelukappale, jossa komissio toteaa, että "tuojan on mahdollista valita, että lisätulli lasketaan muun kuin edustavan hinnan perusteella".

33 Kuten tämän tuomion 30 kohdassa on jo todettu, asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 3 kohdassa ei säädetä minkäänlaisesta poikkeuksesta sääntöön, jonka mukaan lisätulli on määrättävä cif-tuontihinnan perusteella, ja siinä viitataan edustavaan hintaan ainoastaan cif-tuontihinnan tarkistamisen yhteydessä.

34 Komission sen väitteen osalta, jonka mukaan asetuksessa N:o 1484/95 säädetään eräänlaisesta valvontajärjestelmää koskevasta menettelystä, jossa voidaan valvoa, että lisätulli lasketaan ja kannetaan asianmukaisesti erityisesti niissä tapauksissa, joissa on olemassa todellinen vaara siitä, että tätä tullia kierrettäisiin, on todettava, että vaikka asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 3 kohdassa säädetäänkin mahdollisuudesta tarkistaa cif-tuontihinnan asianmukaisuus suhteessa edustavaan hintaan, siinä ei kuitenkaan valtuuteta komissiota poikkeamaan siinä säädetystä lisätullin perustetta koskevasta säännöstä.

35 Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohta ovat asetuksen N:o 2777/75 5 artiklan 3 kohdan vastaisia.

36 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava siten, että asetuksen N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohta ovat pätemättömiä, koska niissä säädetään, että niissä tarkoitettu lisätulli määrätään lähtökohtaisesti tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn edustavan hinnan perusteella ja että tämä tulli määrätään kyseisen erän cif-tuontihinnan perusteella vain, jos tuoja tekee tästä hakemuksen.

Muut ennakkoratkaisukysymykset

37 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen kansallisen tuomioistuimen esittämiin muihin ennakkoratkaisukysymyksiin ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

38 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut College van Beroep voor het bedrijfslevenin 21.7.1999 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohta ovat pätemättömiä, koska niissä säädetään, että niissä tarkoitettu lisätulli määrätään lähtökohtaisesti asetuksen N:o 1484/95 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn edustavan hinnan perusteella ja että tämä tulli määrätään kyseisen erän cif-tuontihinnan perusteella vain, jos tuoja tekee tästä hakemuksen.

Colneric Gulmann Schintgen

Skouris Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä joulukuuta 2001.

R. Grass F. Macken

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja